

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 P 211964 24 Gž
Novi Travnik, 24.4.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Denisa Trifković, kao predsjednika vijeća, Katicice Jozak-Madžar i Alme Islamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja N. S. iz B., ... zastupan po punomoćniku B. B., odvjetniku iz T., protiv tuženih: 1. S. P. iz B. Režijski odbor vodovoda Pezići, Busovača, Gornja Rovna bb, zastupani po punomoćnicima AD „Adil Lozo i drugi” d.o.o. Travnik, radi smetanja posjeda, v. s. 1.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženih izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 211964 23 P od 4.1.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana, 24.4.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Ukida se rješenje Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 P 211964 23 P od 4.1.2024. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 P 211964 23 P od 4.1.2024. godine odlučeno je kako slijedi:

Utvrđuje se da su tuženici smetali tužitelja u posljednjem mirnom i faktičnom posjedu nekretnina i to obiteljske kuće, izgrađena na parceli označenoj kao k.p. broj ... u naravi Oranica/Njiva 5. klase, upisana u PL broj..., na način što su tužitelju zatvorili ventil od lokalnog vodovoda Pezići, te potom presjekli vodovodnu cijev i na taj način tužitelju onemogućili dovod vode obiteljskoj kući.

Slijedom toga, nalože se tuženicima da uspostave prijašnje posjedovno stanje, na način što će omogućiti tužitelju mirno i nesmetano uživanje njegovog posjeda tako što će odvrnuti ventil i pustiti vodu iz mjesnog vodovoda Pezići na dijelu vodovoda koji vodi do kuće tužitelja, a sve u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

Nalaže tuženicima da se ubuduće suzdrže od istog ili sličnog ponašanja pod prijetnjom izricanja novčane kazne.

Obvezuju se tuženici da tužitelju naknade troškove postupka u iznosu od 1.150,00 KM, u roku od 15 dana od dana dostave pismenog otpavka rješenja.

Protiv navedenog rješenja žalbu su blagovremeno podnijeli tuženici putem punomoćnika zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te s tim u vezi pogrešne primjene materijalnog prava i povrede odredbi parničnog postupka. U žalbi ukazuju da sud u obrazloženju ožalbenog rješenja izvodi zaključak kako je tužitelj i nakon 19.7.2021.godine zapravo vršio faktičku vlast na položenim cijevima koja dovode vodu do njegove kuće, a budući da je čin smetanja posjeda od strane tuženika dana 19.7.2021. godine odnosno presijecanje vodovodne cijevi u lipnju 2023. godine od strane tuženih među strankama

nesporno, te kako se u postupku smetanja posjeda ne može raspravljati o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda, sud je temeljem čl. 2. st. 1. i čl. 4. ZPP F BiH, a u vezi sa čl. 327. Zakona o stvarnim pravima F BiH, donio ožalbeno rješenje. Dalje, u žalbi ponavljaju kao i tijekom postupka da je tužbeni zahtjev neosnovan, da je lokalni vodovod uređen, registriran i posjeduje potrebnu dokumentaciju projekat i dozvole. Ističu da tužitelj nije nikada bio korisnik vodovoda Pezići te da se svojevrijem spojio na vodovod Pezići, a već posjeduje priključak na lokalni vodovod „Gornja Rovna”.

Lokalni vodovod je uređen za potrebe naseljenog mjesta Pezići. Naseljeno mjesto Gornja Rovna također ima svoj lokalni vodovod. Sa svim korisnicima - potrošačima lokalnog vodovoda „Pezići“ Režijski odbor ima sklopljene ugovore o korištenju lokalnog vodovoda „Pezići” odnosno postoji spisak korisnika ovog lokalnog vodovoda. Tužitelj N. S. nikada nije bio korisnik vodovoda Pezići iako živi u svojoj kući koju je izgradio u naseljenom mjestu Gornja Rovna i isti posjeduje priključak na lokalni vodovod „Gornja Rovna”. Odlukom Režijskog odbora data je saglasnost da se objekt novoizgrađene Područne škole Kačuni priključi na lokalni vodovod Pezići odnosno pružena je cijev koja vodi do Područne škole „Kačuni”. Dana, 1.9.2022. godine, tužitelj N. S. se samoinicijativno i nelegalno priključuje na cijev koja snabdijeva Područnu školu „Kačuni” odnosno nelegalno se priključio na lokalni vodovod „Pezići”. Obzirom da imenovani već posjeduje priključak vode na lokalni vodovod „Gornja Rovna”, čiji je korisnik, ovim činom izvršio je spajanje dva lokalna vodovoda te doveo do miješanja voda, čime je doveo u opasnost sve korisnike lokalnih voda. Režijski odbor je u skladu sa svojim ovlastima poslao pismeni zahtjev imenovanom da se isključi sa vodovoda „Pezići”, što imenovani nije učinio u zadatom roku, tako je Režijski odbor u zakazano vrijeme izvršio presijecanje cijevi i istu blindirao. Dakle, tužitelj nije korisnik lokalnog vodovoda „Pezići”, dakle isti je nelegalno bio priključen na lokalni vodovod „Pezići” bez prethodne zaključenog ugovora o korištenju vode iz navedenog vodovoda. Na kraju ističu da je evidentno je da je ovakvim stavom prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje što je dovelo do pogrešne primjene materijalnog prava te povrede odredbi ZPP F BiH, stoga predlažu da Kantonalni sud uvaži žalbu, preinači ožalbeno rješenje i odbije tužbeni zahtjev tužitelja ili da ukine prvostupanjsko rješenje i predmet prvostupanjskom sudu na ponovni postupak uz naknadu troškova sastava ove žalbe.

Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

Nakon što je ispitao pobijano rješenje u granicama razloga iz žalbe i po službenoj dužnosti shodno članku 221. u svezi odredbe članka 236. Zakona o parničnom postupku F BiH¹, (ZPP F BiH), ovaj sud kao drugostupanjski sud, odlučio je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba je osnovana.

Iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj dana 6.4.2023. godine, podnio tužbu protiv tuženih radi smetanja posjeda. Prvostupanjski sud usvaja tužbeni zahtjev tužitelja za posjedovnom zaštitom te donosi rješenje kojom utvrđuje smetnje posjeda, nalaže uspostavu ranijeg stanja i zabranjuje buduće smetanje. Iz izreke pobijanog rješenja proizlazi da je sud ustvrdio da je te da je tužitelj bio u mirnom, faktičkom posjedu obiteljske kuće a da smetanje posjeda izvršeno od strane tuženih zatvaranjem ventila od lokalnog vodovoda Pezići, nakon toga presijecanja vodovodne cijevi i onemogućavanja dovoda vode obiteljskoj kući, te je naložena uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja na način da će tuženici odvrtiti ventil i pustiti vodu iz mjesnog vodovoda Pezići na dijelu vodovoda koji vodi do kuće tužitelja te da se ubuduće suzdrže od istog ili sličnog ponašanja pod prijetnjom izricanja novčane kazne.

Prema navodima tužbe, kao i tijekom postupka, tužitelj navodi da je posjednik nekretnine u Busovači, mjesto Gornja Rovna koja je označena kao k.p. broj ... u naravi Oranica/Njiva 5.

¹ Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15),

klase, površine 3073 m², upisana u Posjedovni list broj 578 KO Rovna sa dijelom 1/1. Tužitelj sa obitelji na naprijed navedenoj nekretnini u mjestu Gornja Rovna, Općina Busovača ima obiteljsku kuću u kojoj sa obitelji živi on i obitelj njegovog sina. Dalje u tužbi navodi da je u istoj kući živio i tužiteljev otac A. S. koji je bio u prvoj inicijativi i odboru za izgradnju vodovoda Pezići s kojeg su se snabdijevali vodom unazad preko 35 godina te da je A. S. kao član odbora sudjelovao u donošenju Zaključka Općine Busovača, Sekretarijat za privredu i društvene djelatnosti broj: 02-03-156/98 od 31. 8.1998. godine. Međutim, unatrag nekoliko godina nastaju problemi za tužitelja jer mu Režijski odbor vodovoda Pezići i prvotuženik S. P. kao predsjednik odbora osporavaju i onemogućavaju opskrbu pitkom vodom sa tog vodovoda na način što su isti zatvorili ventile do kuće tužitelja. Na upite i molbe tužitelja tuženici su se oglašili, unatoč tvrdnji da s tužiteljem u istoj kući živi njegov sin sa obitelji te da nemaju dostatnu količinu vode. Tuženici nedavanje priključka pravdaju činjenicom da tužitelj ima još jedan priključak sa drugog vodovoda te se dalje navodi da je to obrazloženje neosnovano i nezakonito jer tužitelj ima pravo i na vodu sa vodovoda Pezići koji je gradio sa svojim ocem. Tužitelj je obzirom na činjenicu da mu pripada pravo na pristup vodovodu Pezići korištenje vode s istog, odvrnuo ventile i pustio vodu prema svojoj kući, te neko vrijeme ponovno neometano koristio vodu, nakon čega su tuženici bez njegova znanja i dopuštenja ponovno zatvorili ventil za vodu i tako tužitelja i njegovu obitelj ostavili bez snabdijevanja vodom s vodovoda Pezići i takvo stanje traje i danas te na opisan način tuženici tužitelja smetaju u mirnom i faktičnom posjedu.

Tuženici u odgovoru na tužbu, kao i tijekom postupka, u cijelosti osporavaju tužbeni zahtjev, navodeći, da je preminuli A. S., otac tužitelja, stanovao u P. i bio korisnik vodovoda Pezići, da je njegovu nekretninu naslijedio njegov sin E. S., koji živi u Z., a koju je prodao 2021. godine P. H. koji nesmetano koristi vodu iz navedenog vodovoda. Lokalni vodovod je urađen za potrebe naseljenog mjesta Pezići i isti je registriran te posjeduje potrebnu dokumentaciju, projekat i dozvole, a naseljeno Gornja Rovna ima svoj lokalni vodovod. Dalje navodi da N. S. nikada nije bio korisnik vodovoda Pezići, iako živi u svojoj novoj kući koju je izgradio u naseljenom mjestu Gornja Rovna i da isti posjeduje priključak vode na lokalni vodovod Gornja Rovna.

U dokaznom postupku punomoćnik tužitelja je izveo dokaze uvidom i čitanjem sljedećih isprava: Kopija posjedovnog lista broj: 578 KO Rovna br. ...od 4.4.2003. godine, Zaključak Općine Busovača – Sekretarijat za privredu i društvene djelatnosti broj: ...od 31.8.1998.g, Molba načelniku od 31.1.2022. godine, Zapisnik o inspekcijskom nadzoru broj:0621-004/22 od 10.2.2022. godine, Obavijest broj: 06-21-880/22 od 21.2.2022. godine, Potvrda od 15.7.2014. godine, dok je punomoćnik tuženih je u dokaznom postupku izveo dokaze uvidom i čitanjem skice Gornje Rovne, kopije projektne dokumentacije, kopije ugovora o korištenju vodovoda Pezići, Spiskovi Korisnika i Obavijesti za isključenje N. S., te su na glavnoj raspravi izvedeni i dokazi saslušanjem tužitelja i tuženika u svojstvu parničnih stranaka te su saslušani svjedoci: E. P., E. S. i E. S. te je obavljen očevid na licu mjesta, dana 18.10.2023. godine.

Slijedom provedenog dokaznog postupka u smislu odredbe članka 7. stavak 1 ZPP F BiH, u obrazloženju pobijanog rješenja, prvostupanjski sud izvodi zaključak kako je tužitelj i nakon 19.7.2021. godine zapravo vršio faktičku vlast na položenim cijevima koja dovode vodu do njegove kuće, a budući da je čin smetanja posjeda od strane tuženika dana 19.7.2021. godine, odnosno presijecanje vodovodne cijevi u lipnju 2023. godine od strane tuženika među strankama nesporno, te kako se u postupku smetanja posjeda ne može raspravljati o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda, sud je donio odluku kao u izreci rješenja temeljem članka 2. stavak 1 i članka 4. Zakona o parničnom postupku, a u vezi sa odredbama članka 327. Zakona o stvarnim pravima F BiH.²

² Zakona o stvarnim pravima F BiH, ("Sl. novine F BiH", br. 66/2013, 100/2013 i 32/2019 - odluka US).

Upravo žalbenim navodima i po ocjeni ovog suda, osnovano se ukazuje na ovaj zaključak prvostupanjskog suda, iz kojeg proizlazi da pobijano rješenje je nerazumljivo i da obrazloženje ne sadrži razloge o relevantnim i odlučnim činjenicama, te ovaj sud smatra da obrazloženje nije sačinjeno sukladno zakonu i konvencijskim standardima. Prvostupanjski sud pobijanu odluku nije činjenično, pravno i potpuno obrazložio prema standardima i zahtjevima utvrđenim člankom 191. stavak 4. ZPP F BiH i člankom 6. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, po kojima, da bi odluka bila podobna za ispitivanje po uloženom pravnom lijeku, obrazloženje iste mora sadržavati jasne razloge o odlučnim činjenicama u svakom konkretnom predmetu zbog kojih je sud na osnovu postojeće procesne građe donio svoju odluku i tako objektivizirati svoje slobodno uvjerenje propisano člankom 123. st.2. ZPP F BiH. Europski sud za ljudska prava³ i Ustavni sud BiH su kroz mnogobrojnu sudsku praksu izgradili standarde kojih se moraju pridržavati redovni sudovi, prema kojima odluka mora sadržavati jasne i razumljive razloge na kojima je zasnovana jer u suprotnom povrijeđeno pravo na pravičan postupak zagaraniran čl. II/3.e Ustava BiH i čl. 6. st. 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Naime, odredbom članka 191. st. 4. ZPP F BiH je propisano da će sud u obrazloženju izložiti: zahtjeve stranaka, činjenice koje su stranke iznijele i dokaze koje su izveli, koje je od tih činjenica sud utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, a ako ih je utvrdio dokazivanjem, koji su dokazi izvedeni, te kako ih je ocijenio. Sud će posebno navesti koje je odredbe materijalnog prava primijenio odlučujući o zahtjevima stranaka, a izjasnit će se, ako je to potrebno, i o stavovima stranaka o pravnoj osnovi spora, te o njihovim prijedlozima i prigovorima. Svrha jasnog obrazloženje odluke jeste da se strankama u postupku omogući jednak i pravičan pristup sudu, pod čim se podrazumijeva i mogućnost podnošenja pravnog lijeka protiv prvostupanjske odluke, a drugostupanjskom sudu omogućuje ispitivanje pobijane odluke, ako je pravni lijek izjavljen.

Ovo prije svega se odnosi na jasne i potpune razloge glede pravilne primjene odredbe članka 327. stavak 3. Zakona o stvarnim pravima F BiH, imajući u vidu da je tužba podnesena 6.4.2023. godine, a kroz postupak je utvrđeno da je smetanje nastalo dana 19.7.2021. godine. Iz stanja predmetnog spisa proizlazi da se prvostupanjski sud nije bavio ovim pitanjem pravilne primjene odredbe članka 327. st. 3 Zakona o stvarnim pravima FBIH, a posljedično i odredbe iz članka 67. st. 1. t. 2 ZPP F BiH, a u svezi odredbe članka 53 ZPP F BiH a što je vidljivo iz tužbe jer ni sam tužbeni zahtjev niti činjenični supstrat tužbe ne sadrži podatak o vremenu počinjenog smetanja posjeda. Naime, prvostupanjski sud je još u fazi prethodnog ispitivanja tužbe bio je dužan ispitati i raspraviti sve okolnosti da li je tužba podnesena u roku ili protekom prekluzivnog roka propisanog u odredbi članka 327. st. 3. Zakona o stvarnim pravima F BiH, koja propisuje da posjednik ima pravo zahtijevati sudsku zaštitu zbog smetanja posjeda u roku od 30 (trideset) dana od saznanja za smetanje i počinitelja a najkasnije od jedne godine od dana nastalog smetanja (parnica zbog smetanja posjeda). Dakle, sud u sporovima radi smetanja posjeda, osim što raspravlja o činu smetanja i posljednjem mirnom posjedu, mora paziti i na blagovremenost podnesene tužbe, budući da su posebnim zakonom, Zakonom o stvarnim pravima F BiH, propisani prekluzivni rokovi u kojima se zaštita posjeda pred sudom može tražiti, a sve zbog toga što sud pazi po službenoj dužnosti, tijekom čitavog postupka na procesne smetnje iz odredbe članka 67. stavak. točka 2. ZPP F BiH.

³ (v. odluku Europskog suda za ljudska prava *Suominen protiv Finske* broj 37801/97 od 1.7.2003. godine, odluku Ustavnog suda BiH broj AP 5/05 od 14.3.2004. godine i odluku broj AP 1179/07 od 22.10.2009. godine).

Radi se o prekluzivnim rokovima materijalnopravne prirode na koje sud pazi po službenoj dužnosti, za razliku od zastarnih rokova, na koje se pozivaju samo stranke. Na prekluzivne rokove se ne primjenjuju pravila o prekidu i zastoju. Stranke ne mogu mijenjati njihovo trajanje i čijim protekom se gubi pravo na pravnu zaštitu, (npr. pravo na zaštitu posjeda - čl.327.st.3.). Prekluzija ovdje postoji zbog pravne sigurnosti. Znači, ukoliko dođe do prekluzije i tužitelj izgubi pravo na podnošenje posjedovne tužbe, isti može voditi petitornu parnicu. Prema tome, u skladu sa zaštitom posjeda, koja je regulirana odredbama čl. 327. - 331. Zakona o stvarnim pravima F BiH, pravo na posjed može se utvrđivati i štiti pred sudom, neovisno o trajanju i ishodu postupka za zaštitu posjeda shodno odredbi članka 335. istog Zakona (zaštita prava na posjed), a što je i u cilju zaštite prava na imovinu svake osobe.

Pri raspravljanju u parnici po tužbi zbog smetanja posjeda sud treba imati u vidu i odredbe članka 331. istog zakona prema kojima samo posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štiti putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kako je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće. Sud pruža ovu zaštitu posjeda u posebnom postupku (postupku za smetanje posjeda), prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni osnovu posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bio u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu. Pravo na poduzimanje posjedovnih čina smije se isticati i o njemu se smije raspravljati jedino u svezi s prigovorom da oduzimanje, odnosno smetanje posjeda nije bilo samovlasno. Odredba člana 425. ZPP F BiH, propisuje da raspravljanje o tužbi zbog smetanje posjeda ograničit će samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja. Isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

Slijedom navedenog, nije sporno da sud nema ovlaštenja da se kreće izvan okvira postavljenog tužbenog zahtjeva, niti da tako postavljeni tužbeni zahtjev mijenja i prilagođava pravnom osnovu za koju smatra da je primjenjiv u konkretnoj pravnoj stvari u smislu odredbe članka 2. stavak 1. ZPP-a kojom je propisano da sud u parničnom postupku odlučuje u granicama zahtjeva koji je postavljen u postupku. Međutim, u fazi prethodnog ispitivanja tužbe prvostupanjski sud ima mogućnost da naloži tužitelju da otkloni bilo koje nedostatke ukoliko ukazuju na neurednost i nepotpunost tužbe (čl.66. i 67. ZPP F BiH). O pitanjima koja se odnose na smetnje za dalji tijek postupka, prvostupanjski sud će raspravljat i na pripremnom ročištu (čl.79.ZPP F BiH).

Tako, prema odredbi članka 66. ZPP F BiH, kad utvrdi da je tužba nerazumljiva ili da ne sadrži elemente propisane odredbom članka 53. ovog zakona (nepotpuna tužba), ili da postoje nedostaci koji se tiču sposobnosti tužitelja ili tuženika da budu stranke u parnici, ili nedostaci u pogledu zakonskog zastupanja stranke, ili nedostaci koji se odnose na ovlaštenje zastupnika da pokrene parnicu kad je takvo ovlaštenje potrebno, sud će radi otklanjanja tih nedostataka poduzeti potrebne radnje predviđene odredbama čl. 295. i 336. ovog zakona.

S tim u svezi, kako ovaj sud u smislu odredbe članka 221. ZPP F BiH, po službenoj dužnosti pazi na primjenu materijalnog prava i povrede parničnog postupka koje se odnose na stranačku sposobnost i urednost zastupanja iz odredaba parničnog postupka iz članka 209. stavak 2. točka 8. ZPP F BiH, kad je u pitanju označavanje na strani drugotuženika, Režijski odbor vodovoda „Pezići“, to ovaj sud ukazuje i na dužnost postupanja prvostupanjskog suda prema odredbama članka 295. ZPP F BiH, kojima je propisano da: (1) Kad sud utvrdi da osoba koja se pojavljuje kao stranka ne može biti stranka u postupku, a taj se nedostatak može otkloniti, pozvat će tužioca da izvrši potrebne ispravke u tužbi ili će poduzeti druge

mjere da bi se postupak mogao nastaviti s osobom koja može biti stranka u postupku. (2) Isto tako, kad sud utvrdi da stranka nema zakonskog zastupnika ili da zakonski zastupnik nema posebna ovlaštenja kad su ona potrebna, zatražit će da nadležni organ starateljstva postavi staraoca parnično nesposobnoj osobi, odnosno pozvat će zakonskog zastupnika da pribavi posebna ovlaštenja ili će poduzeti druge mjere koje su potrebne da bi parnično nesposobna strana bila pravilno zastupana. (3) Sud će odrediti stranci rok za otklanjanje nedostataka iz st. 1. i 2. ovog člana. Dok se ne otklone ti nedostaci, mogu se u postupku poduzimati samo one radnje zbog čije bi odgode mogle nastati štetne posljedice za stranku. (4) Ako se nedostaci iz st. 1. i 2. ovog člana ne mogu otkloniti ili ako određeni rok bezuspješno protekne, sud će rješenjem ukinuti radnje provedene u postupku ako su zahvaćene tim nedostacima i odbaciti tužbu ako su nedostaci takve prirode da sprečavaju daljnje vođenje parnice. (5) Protiv rješenja kojim se naređuju mjere za otklanjanje nedostataka nije dopuštena žalba.

Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je počinio povrede odredaba parničnog postupka iz članka 209. ZPP F BiH u svezi odredbe članka 8, 66. 67. i 295. ZPP F BiH, na što žalbenim navodima osnovano ukazuje i ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, pa je valjalo primjenom odredbe iz članka 236. i 227. stavak 1. točka 2. istog zakona žalbu tuženih uvažiti, pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U ponovnom postupku, prvostupanjski sud će zakazati pripremno te polazeći od primjedbi ovog suda izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja (čl.79.ZPP), na koja je ukazao ovaj sud u ovom rješenju, prije svega, glede blagovremenosti podnesene tužbe, te stranačke sposobnosti i urednosti zastupanja kada je u pitanju drugotuženik, Režijski odbor vodovoda „Pezići“, te će se očitovati i o drugim navodima iz žalbe, koje ovaj sud zbog ostvarenog žalbenog osnova povrede parničnog postupka nije se ni mogao cijeliti, te u ovisnosti od toga će izvesti sve ranije izvedene dokaze a po potrebi i druge dokaze i iste cijeliti na način propisan člankom 8. i člankom 123. stavak 2. ZPP F BiH nakon čega će biti u mogućnosti donijeti pravilnu i zakonitu odluku uz navođenje jasnih i potpunih razloga u obrazloženju prema standardima propisanim člankom 191. stavak 4. ZPP F BiH i članku 6. stavak 1. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda.

U skladu s odredbom članka 397. stavak 3. ZPP F BiH, kad sud ukine odluku protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovni postupak, prvostupanjski sud će ponovo odlučiti o troškovima postupka u cijelosti imajući u vidu troškove ranijeg i novog postupka, kao i troškove nastale u povodu žalbe.

Predsjednik vijeća
Denis Trifković